

הבית הדין העליון
The High Legal Tribunal

עתירה (בקשה לדיון נוסף) 18/24 מועדון הכדורסל מכבי תל אביב נ' איגוד הכדורסל

מועדון הכדורסל מכבי תל אביב

- המערער

ע"י עו"ד ד"ר טל רוטמן ועו"ד עדי ציטרון

- נ ג ד -

איגוד הכדורסל בישראל

- המשיב

ע"י עו"ד איתמר ליפנר, תובע משמעותי

ה ח ל ט ה

הבקשה ונימוקה

1. מועדון הכדורסל מכבי תל אביב [”מכבי” או ”המבקשת”] ערך לפניי בקשה לקיום דיון נוסף בגזר הדין של בית הדין המשמעתי מיום 8.7.2024 כפי שאושר בפסק דין של בית הדין העליון מיום 8.8.2024 (ערעור 15/24 מכבי ת”א נ’ תובע איגוד הכדורסל).
2. הבקשה סבה על רכיב אחד מרכיבי העונש; היינו, חיוב המבקשת לקיים את שלושת משחקי הבית הראשונים שלה בשנת 24/25 כמשחקי רדיוס. מכבי מבקשת שבגדרו של הדיון הנוסף יעיין בית הדין העליון, בהרכב מורחב, בעונשי הרדיוס הללו וימיר אותם באחת משלוש אפשרויות הענישה הבאות:
(א) סגירת יציעים 11 ו-12 בהיכל מנורה מבטחים במספר משחקי בית לפי קביעת בית הדין;
(ב) דחיית מועד הביצוע של עונשי הרדיוס עד לאחר תום מצב במלחמה בעת חידוש משחקי הבית של מכבי במסגרת היורוליג;
(ג) המרת עונש הרדיוס ”בכל עונש הולם אחר” לפי שיקול דעת בית הדין
3. הבקשה מושתתת על שלושה נימוקים עיקריים:
(א) הנימוק המרכזי הוא נימוק כלכלי. המציאות שהתהוותה מכורח מלחמת ”חרבות ברזל” הציבה את מכבי לפני קשיים כלכליים עצומים שנובעים בעיקר מכך שהיא אינה יכולה לקיים את משחקי הבית של היורוליג בישראל לפני קהל המנויים שלה. המציאות מציבה לפני מכבי הכרח בהוצאות יתר בקנה מידה גדול ובהכנסות חסר בקנה מידה גדול. משחקי הרדיוס הם תוספת הכבדה כלכלית ופגיעה בלתי מידתית באוהדים הרבים שרובם ככולם אינם נוטלים חלק במעשים אלימות והפרת סדר באולמות המשחקים;
(ב) עונש של משחקי רדיוס אינו עולה בקנה אחד עם ”עקרון ההלימה” שמאפיין סנקציה עונשית. משחקי רדיוס אינם משפיעים על מבצעי העבירות. הם אינם תכליתיים. ”תכליתיותם” היחידה היא פגיעה כלכלית חמורה במבקשת. הצעת המבקשת לעונש חילופי של סגירת יציעים מסוימים (שבהם ממוקמים האוהדים המתפרעים) היא תכליתית ויעילה. ענישה כזאת עולה בקנה אחד עם מדרג

- החומרה שבית הדין עצמו ציין¹, מאפשרת להרחיק את האוהדים הידועים כמפירי סדר ממקומם ביציע ומהווה ענישה תכליתית. קל וחומר שעה שהמבקשת מקבלת על עצמה גם למנוע הושבת קהל בשורות הקרובות לספסלי הקבוצה היריבה כדי לצמצם את אפשרויות החיכוך והפגיעה.
- (ג) בהתחשב בנסיבות הזמן והמקום, בהשלכות הכלכליות ובתכליתיות הענישה ראוי לדחות את ביצוע העונש עד לאחר תום תקופת המלחמה והיווצרות תנאים לקיום רגיל של משחקי הליגה
4. תובע האיגוד גורס שיש לדחות את הבקשה מטעמים אלה:
- (א) תקנון בית הדין העליון מגדיר את העילות המגבשות בסיס להחלטה בדבר דיון נוסף. עילות אלה מצטמצמות לנסיבות שבהן עולה מפסק הדין של בית הדין העליון סוגייה משפטית בת "קשיות" או "חידוש" או שהפסיקה מצויה בסתירה "בולטת ומהותית" להלכה שנפסקה בבית הדין העליון. העניין דן אינו מעורר כל קושי משפטי מיוחד; אינו מגלה חידוש הלכתי ואינו מצוי בסתירה בולטת ומהותית לפסיקה אחר של בית הדין.
- (ב) כל הטענו שמכבי טוענת להן נטענו לפני בית הדין העליון ונבחנו בתשומת לב. הבקשה אינה מגלה טיעון חדש שלא בא זכרו לפני בית הדין.
- (ג) התובע גורס ש"סגירת יציע" הוא עונש נוקב וחמור יותר מעונש רדיוס. הוא הציע אפשרות זו למבקשת במהלך הטיעון לפני בית הדין העליון. ההצעה נדחתה בידי המבקשת. אין לה אלא להליך על עצמה. כעת שבה בה המבקשת מהתנגדותה לעונש סגירת יציע אולם היא איחרה את המועד. אין מקום להפוך את ההליך למעין "זכות ערעור נוספת" שתהווה בסיס ל"מקצה שיפורים".

דיון

5. עיון פשוט בבקשה מלמד שהיא אינה נשענת על עילות ה"קשיות", "חידוש" או "הלכה סותרת" שקבועות בתקנון בית הדין העליון.
6. מתקני התקנון כמו "העתיקו" את העילות המגבשות תשתית לדיון נוסף בפס"ד של בית המשפט העליון.² אני ער לכך שמבחינת התוכן אין דין "קשיות" "חידוש" או "הלכה סותרת" בהקשר של פסיקת בית המשפט העליון כדין העילות הללו בהקשרן של ערכאות משמעותיות. ייתכן שניתן להציע למושגים הללו, בהקשר של הדין המשמעותי של איגוד הכדורסל, פרשנות רחבה למדי. אולם בדין לא נטען דבר וחצי דבר שמגלים "חידוש", "קשיות" או "סתירה" בין בממד רחב של גזירת דין משמעותית ובין בממד צר של פסיקה עונשית כלשהי. המבקשת עירבה מין (טיעונים להשלכות כלכליות וחוסר תכליתיות הענישה בשאינו מינו (בקשה לדיון נוסף) וביקשה להפוך את מנגנון הדיון הנוסף למנגנון של ערעור שני "רגיל".
7. בגדר החלטות בעניין אישור או דחיית בקשות לדיון נוסף יש לנהוג בשוויוניות. היעדרות לבקשתה של קבוצה אחת שאינה מושתתת על עילות הדיון הנוסף שבתקנון, תדרוש היעדרות לפניית של קבוצות אחרות. דחיית בקשה של קבוצות אחרות תהווה פסיקה "בררנית" שיש עמה העדפה בלתי ראויה ובלתי חוקית של קבוצה אחת על פני אחרות.

¹ זו אמירה לא מדויקת. ייתכן שבית הדין ציין שבנסיבות של קבוצה אחרת נטען שסגירת יציע חמורה יותר ממשחק רדיוס. לא קשה לקרות שבמשחקי בית במסגרת הליגה סגירת יציעים בהיקף של 1400 מקומות היא חסרת משמעות כיון שבהיכל כ-10,000 מקומות. נוכחות קהל ברוב משחקי הליגה (פרט לדרכי ומשחקים עם הפועל ירושלים או הפועל חולון אינה מגיעה ל- 85% מתפוסת האולם. במצב דברים כזה שום אוהד בלתי מרוסן לא יאבד את מקומו באולם אם גם ביציע אחר.

² סעיף 30 של חוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984

8. הליכי הדיון המשמעותי הם מהירים מטבעם. זה מפני שההליכים נועדו לאפשר לקיים את משחקי הליגה כסדרם מבלי לאבד יכולת להגיב באמצעי ענישה על הפרות סדר ועבירות אחרות שעשויות לסכל את הקיום התקין של הליגה. מטעם זה יש הכרח ב"סופיות הדיון המשמעותי" ואין מקום ל"ערעור על ערעור".

החלטה

9. **עולה מן המקובץ שאין לבקשה על מה שתסמוך ואני דוחה אותה.**

ניתנה היום כ"ה אב, תשפ"ד (29 אוגוסט, 2024) ותומצא לצדדים בדוא"ל

השופט, פרופ' (בדימוס) עודד מודריק
נשיא בית הדין